

דין שנים שעשאה, צב ע"א – צג ע"א

גמרא. אמר רב יהודה אמר רב, ואמרי ל' אמר אביי, ואמרי ל' במתניתא תנא: זה יכול וזה יכול – רבי מאיר מחייב, ורבי יהודה ורבי שמעון פוטרים. זה אינו יכול וזה אינו יכול – רבי יהודה ורבי מאיר מחייבים, ורבי שמעון פוטר. זה יכול וזה אינו יכול – דברי הכל חייב. תניא נמי הכי: המוציא ככר לרשות הרבים – חייב, הוציא שנים – רבי מאיר מחייב ורבי יהודה אומר: אם לא יכול אחד להוציא והוציא שנים – חייבין, ואם לאו – פטורים, ורבי שמעון פוטר. ...

במאי קמיפלגי – בהאי קרא, +ויקרא ד+ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה. רבי שמעון סבר: תלתא מיעוטי כתיבי נפש תחטא אחת תחטא בעשתה תחטא. חד – למעוטי זה עוקר וזה מניח, וחד – למעוטי זה יכול וזה יכול, וחד – למעוטי זה אינו יכול וזה אינו יכול. ורבי יהודה: חד – למעוטי זה עוקר וזה מניח, וחד – למעוטי זה יכול וזה יכול, וחד – למעוטי יחיד שעשאה בהוראת בית דין. ורבי שמעון – יחיד שעשאה בהוראת בית דין חייב. ורבי מאיר – מי כתיב נפש תחטא אחת תחטא בעשתה תחטא? תרי מעוטי כתיבי: חד – למעוטי זה עוקר וזה מניח, וחד – למעוטי יחיד שעשאה בהוראת בית דין.

מחלוקת התנאים בדין שנים שעשאה

רבי שמעון	רבי יהודה	רבי מאיר	
חייב	חייב	חייב	זה יכול וזה אינו יכול
פטור	חייב	חייב	זה אינו יכול וזה אינו יכול
פטור	פטור	חייב	זה יכול וזה יכול
פטור	פטור	פטור	זה עוקר וזה מניח

בשורה העליונה לכו"ע חייב (דמסייע אין בו ממש).

בשורה התחתונה לכו"ע פטור (שהרי כל אחד עשה רק חצי מלאכה, רש"י)

בשתי שורות הביניים נחלקו: ר"מ מחייב בשתייהן; ר"ש פוטר בשתייהן; ר"י מחייב בעליונה בלבד.